

ע"פ 14546/05/20 - אופק מ.ב.א. דיפנס בע"מ, אופק מ.ב. שרותי ניהול מבנים (2000) בע"מ נגד המוסד לביטוח לאומי

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 14546-05-20

ניתן ביום 11 מאי 2020

המערכות

1. אופק מ.ב.א. דיפנס בע"מ
2. אופק מ.ב. שרותי ניהול מבנים (2000) בע"מ

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה תל אביב (השופטת יפית מזרחי לוי; ב"ל 29183-02-20, מיום 13.4.2020) שלא לפסול עצמה מלדון בתביעת המערערות כנגד המשיב (להלן: המוסד).

הרקע לערעור

- המערכות הגישו תובענה כנגד החלטת המוסד במסגרתה נדחתה השגה שהגישו על החלטה המחייבת אותן בתשלום דמי ביטוח. עם הגשת התובענה הגישו המערערות גם בקשה למתן סעד זמני שעניינו להקפיא את פעולות אכיפת הגבייה מצד המוסד, עד להכרעה בתובענה.
- במסגרת ההליך בבית הדין האזורי התקיימו שני דיונים בעניין הבקשה לסעד זמני, במהלכם נשמעו מצהירים מטעם הצדדים והתיק נקבע לסיכומים. לאחר שהתקיימו שני הדיונים האמורים, ביום 23.3.2020 הגישו המערערות את בקשת הפסלות.
- לטענת המערערות, מאחר שהשופטת מזרחי-לוי עבדה טרם מינויה לשופטת כפרקליטה בלשכת המשפטית של המוסד, הרי שיש לה היכרות אישית עם גורמים רבים במוסד שיש להם גם קשר להליך מושא ערעור זה. יתר על כן לטענת המערערות לשופטת מזרחי-לוי היכרות אישית עם עו"ד וידנה, כנגדו הוגשה תלונה בתיק אחר שיש לו - כך לטענת המערערות - קשר להליך זה. לשיטתן של המערערות, היכרות זו

יוצרת חזקה של ניגוד עניינים לפיו מנועה השופטת מזרחי-לוי לדון בעניינן.

5. נוסף על כך לטענת המערערות אופן ניהול ההליך על ידי השופטת מזרחי-לוי מעלה חשש ממשי למשוא פנים. לעניין זה מצביעות המערערות על כך שלמרות הנזק שעלול להיגרם למערערות לא ניתן להן הצו הארעי שביקשו, ועל משך הזמן שניתן לחקירת העדים מטעם המוסד לעומת העדים מטעם המערערות.

6. עוד לטענת המערערות, המותב שדן בהליך גיבש דעה עוד קודם לשמיעת הצדדים. זאת הן מבקשות ללמוד מאמירה המיוחסת לשופטת מזרחי-לוי, שאינה מופיעה בפרוטוקול, ממנה משתמע לכאורה כאילו המתווה בו בחר לפסוע בית הדין האזורי הוא כזה שסוכם מראש בין חברי המותב.

7. לאחר שהוגשה תגובת המוסד לבקשת הפסלות, ניתנה ביום 13.4.2020 החלטת השופטת מזרחי-לוי במסגרתה נדחתה בקשת הפסלות, מכמה טעמים.

ראשית, מאחר שבבקשת הפסלות הוגשה בשיהוי ניכר ולאחר המועדים הקבועים לכך בחוק. **שנית**, מאחר שתקופת הצינון לאחר שעבדה במוסד תמה עוד בחודש 04/2017, זמן רב לפני פתיחתו של ההליך שבבית הדין האזורי, וכי לא הוצג בבקשת הפסלות כל נימוק המצדיק סטייה מכלל זה. **שלישית**, מאחר שבין השופטת מזרחי-לוי ועו"ד וידנה המוזכר לעיל "**לא מתקיימים קשרים חברתיים כלשהם**", ומכל מקום מדובר היה בעמית לעבודה שלא היה כפוף לשופטת מזרחי-לוי עת הועסקה במוסד. לעניין זה נקבע כי לא הוכח כל קשר בין התלונה לכאורה שהוגשה בהליך אחר כנגד עו"ד וידנה, לבין הליך זה. יתר על כן, הצדדים הסכימו כי סוגיה זו אינה רלבנטית להליך שעה שבית הדין האזורי דן בבקשה לסעד זמני. נדחתה גם טענת המערערות כי ייתכן שיש לשופטת מזרחי-לוי היכרות עם גורמים נוספים במוסד שיש להם קשר להליך תוך שהשופטת מזרחי-לוי מציינת כי "**אין לי היכרות כאמור עם מי הגורמים שפורטו בבקשה לסעד זמני ובתביעה העיקרית**". **ורביעית**, לעניין טענותיהן של המערערות בדבר משוא פנים בניהול ההליך נקבע במפורש כי "**הדין בבקשה התנהל כראוי ללא משוא פנים, מבלי שהמותב גיבש דעה ברורה בבקשה בשלב מוקדם**". לעניין זה צוין בהחלטת בית הדין האזורי כי למערערות ניתנה האפשרות, לפנים משורת הדין, להגיש ראיות חדשות ולתקן את הבקשה בתווך שבין שני הדיונים, "**על מנת לרדת לשורשם של דברים ולחקר האמת**". יתר על כן, בית הדין האזורי התרשם כי בקשת הפסלות באה לאחר שנדחתה הבקשה לסעד זמני. זאת, במקום שתוגש על ידי המערערות בקשת רשות ערעור על אותה החלטה. בית הדין האזורי אף ציין כי ב"כ המערערות הודיעו על כוונתם להגיש בקשת רשות ערעור אך לא עשו כך מטעמים השמורים עמן. בית הדין האזורי גם נדרש לטענות בדבר השיח בין חברי המותב שאינו מקבל ביטוי בפרוטוקול וציין כי "**חברי המותב מתייעצים בינם ובין עצמם בכתב ובעל פה לעיתים תכופות במהלך הדיון, לרוב באופן שאינו גלוי לצדדים. ברי, כי משנדרש המותב ליתן החלטה בסעד ארעי, דן בה ושקל אותה בשלבים השונים, קודם לדיון, במהלכו וקודם למתן החלטתו, ויותר מפעם אחת. התייעצויות אלו בין חברי המותב מצביעים על פתיחותו של המותב לשקול טענות הצדדים לאור הראיות שהתבררו בדיון**".

על יסוד כל האמור נדחתה בקשת הפסלות תוך חיוב המערערות בהוצאות מוסד בסך 2,500 ש"ח.

הכרעה

8. לאחר שנתתי דעתי לכל החומר שהובא לפניי ולנסיבות העניין, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור עמוד 2

להידחות.

9. הלכה היא כי "מעצם היותה בקשה לפסלות שופטת בקשה המטילה צלבדעל שופטת אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות ולשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו למשל: עפ"ס (ארצי) 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנקה מזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)). כפועל יוצא מכך עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאיכוחם אובה שקפתם הסובייקטיבית (ראו: עפ"ס (ארצי) 57019-01-11 ליאתחן - בן עליזה חנושות' (21.2.2011)).

זאת ועוד. ככלל, חזקה היא "כיה שופטת היושב בדיון, מקצועי ומיומן ובידול לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כיינתן משקל לרב לעמדת השופטת הסבור כי אינו מנוע מלישב בדיון, וערכאת הערעור לא תערב בחוות הדעת שלה שופטת הסבור כי בידול לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד" (ראו: עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 חברה ישראלית למוביליס בע"מ - אבנר מאירי (26.1.2012) והאסמכתאות שם; עפ"ס (ארצי) 28458-10-11 עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומימה מחאמיד, (10.11.2011) והאסמכתאות שם).

10. בעניינו, השופטת מזרחי-לוי לא מצאה ממש בבקשת הפסלות שהגישו המערערות, שנשמעה בעיקר על היותה מועסקת בעבר בלשכה המשפטית של המוסד. יתר על כן הובהר בהחלטה כי "תקופת הצינון" שבה לא נדרשה השופטת מזרחי-לוי לתיקים של המוסד חלפה זמן רב לפני שהחל ההליך מושא ערעור זה ולפיכך אין הצדקה לפסילתה מלדון בתיק. בנסיבות אלו נחתמה החלטתה של השופטת מזרחי-לוי בבקשת הפסלות בקביעה כי היא "משוכנעת כי תוכל לפסוק בתיק זה, כמו בכל תיק שבו היא מטפלת, באובייקטיביות מלאה". לעניין זה יוער כי גם המערערות סבורות כי "זהות המותב, אין בו כדי להשליך על בירור המחלוקת" (סעיף 33 לכתב הערעור), זאת מאחר ש"שופטים במדינת ישראל הם מקצוענים" (שם, בסעיף 34). כשלעצמי, לא מצאתי בנימוקי הערעור טעם המצדיק התערבות במסקנה זו.

11. אכן, תקופת הצינון הרלבנטית ביחס לשופטת מזרחי-לוי תמה לפני למעלה משלוש שנים. יובהר כי אין כל יסוד לטענת המערערות בדבר תקופת צינון בת 5 שנים, וכי פסק הדין ברע"א 8164/14 עליו מבקשות המערערות להסתמך אינו רלבנטי לעניינו, משנסיבותיו של הליך זה - העוסק בפסלות בורר - שונות לחלוטין מעניינו. מה גם שלא נקבעה בו כל חזקה ביחס לפסלות שופט בתוך תקופת הצינון, כנטען. הכלל בדבר תקופת צינון בת 5 שנים מקורו בכללי אתיקה לשופטים, תשס"ז-2007, אולם שם מדובר בטיפול בהליך הנוגע למי שהיה לקוח של שופט פלוני או שופטת פלונית, וטרם חלפה תקופת הצינון האמורה. אלא שכידוע, לא כך בעניינו.

12. בנסיבות אלו נדחית גם טענת המערערות בדבר חובת גילוי ביחס לעברה של השופטת מזרחי-לוי במוסד. ייתכן שטענה כזו הייתה נשמעת לו היה מדובר בהליך המתקיים בתוך תקופת הצינון, אולם בעניינו כאמור חלף זמן ניכר מאז. יתר על כן, קורות החיים של כל שופט ושופטת מפורטים באתר הרשות השופטת, ואין להן למערערות אלא להלין על עצמן.

13. אשר לטענות ביחס לעו"ד וידנה נפסק בהחלטת בית הדין האזורי בבקשת הפסלות כי אין כל קשרים חברתיים בין השופטת מזרחי-לוי לבין ומכל מקום לא נטען כי מדובר בתיק (במסגרתו הוגשה תלונה כנגד

עו"ד וידנה) בו טיפלה השופטת מזרחי-לוי במסגרת עבודתה במוסד. ראוי לציין כי הטענות שנטענו בכתב הערעור בדבר "היכרות אישית" בין עו"ד וידנה לשופטת מזרחי-לוי נטענו באופן כללי וסתמי וללא כל ביסוס, והן נדחו במפורש על ידי השופטת מזרחי-לוי. משאלו הם פני הדברים, איני מוצאת לנכון להידרש אליהן.

14. מכל האמור מתקבל הרושם כי הלכה למעשה מכון הערעור כנגד החלטת בית הדין האזורי שלא לתת את הסעד הזמני כפי שהתבקש על ידי המערערות. כידוע, חוסר שביעות רצון של צד להליך מהחלטותיו של בית הדין האזורי שניתנו תוך כדי ההליך - גם ביחס לסעד זמני - אינה מהווה עילה המבססת חשש לניהול המשפט במשוא פנים, ובוודאי שאין בכך כדי להוות עילה לפסילת המותב (ראו למשל: עא"ח (ארצי) 101/05 נאילה דקמאני - שירות התעסוקה (12.1.2006); עא"ח (ארצי) 32/07 טופ אפסילון חברה לבניה בע"מ - ויקטור ורברוב (15.7.2007)).

15. אשר על כן, מטיעוני המערערות לא עולה כי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, ובאופן המצדיק את פסילתה של השופטת מזרחי-לוי מלדון בתיק. נסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם תתערב ערכאת הערעור בהחלטתה של השופטת בבקשה לפסילה, הסבורה כי בידיה לנהל את ההליך באובייקטיביות וללא משוא פנים.

16. בטרם חתימה אעיר כי חלק מטענותיהן של המערערות אינן ראויות כלל להישמע, מפאת הלשון המאיימת בה הן נוקטות כלפי העומדת בראש המותב שדן בתביעתן. לעיל הובהר כי עילת הפסלות מטילה צל כבד על השופטת אישית ועל מערכת השפיטה. לפיכך, הראיות שיש להביא לשם הוכחת קיומה חייבות להיות משמעותיות ואין ספק כי חשדות, תחושות סובייקטיביות והשערות הנעדרים כל בסיס עובדתי מעבר לאמירתם, אינם רלבנטיים ואינם יכולים לשמש בסיס לטענת פסלות (ראו: יגאל מרזל דיני פסלות שופט 84-85 (2006)).

17. סוף דבר - הערעור נדחה. מאחר שלא הוגשה תגובת המוסד, איני עושה צו להוצאות. 512937

ניתן היום, י"ז אייר תש"פ (11 מאי 2020), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה